

STORMIE OMARTIANOVÁ

SÍLA MODLITBY ZA VAŠE VNOUČATA

Paulínky

KAPITOLA PRVNÍ

PANE, POMOZ MI DÁVAT NAJEVO LÁSKU KAŽDÉMU Z MÝCH VNOUČAT

Každé dítě je jedinečné a liší se od všech ostatních – dokonce i v rámci jedné rodiny. Nemůžeme čekat, že všechna vnoučata budou mít tytéž silné stránky, myšlenky nebo potřeby. Nelze ani předpokládat, že prožívají konkrétní události naprosto stejně jako ostatní členové rodiny. Dynamika v rodině se neustále mění a mění se i vnímání dítěte.

Zároveň ale platí, že každé dítě má tytéž základní potřeby. Vedle toho, že je třeba ho krmit, oblékat a poskytovat mu střechu nad hlavou i péči, je největší potřebou každého dítěte láska. Přesto však každé dítě lásku vnímá a přijímá odlišně. Jako prarodiče se musíme naučit, jak nejlépe našim vnoučatům projevovat svou lásku.

Proste Boha, aby vám pomohl projevovat lásku každému vašemu vnoučeti takovým způsobem, aby ho pochopilo, a dokázalo tak vaši lásku i přijmout. Jedině Bůh s jistotou ví, co se skrývá v srdci dítěte.

Někteří lidé mají s projevováním lásky problém – dokonce i když jde o vlastní děti nebo vnoučata. Neznamená to, že je nemají rádi. Nejspíš je i hluboce milují, ale nedokážou to dobře vyjádřit. Takový člověk si sám často prošel podobným druhem výchovy: lásku mu upírali nebo

ji nedokázali dát dostatečně najevo, a proto nemohl uvěřit tomu, že ho má někdo rád.

Podobnou zkušenost mám za sebou i já. Nevzpomínám si, že by mi aspoň jeden z rodičů kdy řekl: „Mám tě rád.“ A neslyšela jsem to ani od nikoho jiného z širší rodiny – ne, že by něco takového vůbec mohli udělat, když jsem od nich byla většinou izolovaná. Moje matka se chovala, jako by mě nenáviděla. Fyzicky i slovně na mě útočila a po značnou část dětství mě zavírala do skříně. Byla totiž psychicky nemocná a tato choroba se s přibývajícími lety bohužel stávala zjevnější.

Táta mi nikdy neubližoval. Byl laskavý, ale nedokázal dát své city najevo. Později, když už jsem byla dospělá, se mi svěřil, že se s matkou rozhodli nikdy mě nechválit ani nepovzbuzovat, abych nebyla rozmazlená. „To je ale příšerný nápad!“ projelo mi hlavou a slíbila jsem si, že svým vlastním dětem to nikdy neudělám. Rozhodla jsem se udělat všechno pro to, aby věděly, že je někdo má rád – že je miluje Bůh i já –, a prosila jsem Boha, aby mi to pomohl dobře provést.

Brzy mi došlo, že jsem příliš poznamenaná, a tudíž nevím, jak lásku od druhých přijímat ani jak ji vrátet. Až do chvíle, kdy jsem přijala Boží lásku, jsem nedokázala skutečně milovat ani být milována.

Ze všech nejvíc jsem v dětství a dospívání měla ráda svou sestřičku, která se narodila, když mi bylo dvanáct. Bylo to to nejlepší, co se kdy naší rodině i mně stalo. V podstatě jsem ji vychovala, protože matka prohlásila, že když zrovna nejsem ve škole, mám ji na starost. Mě to ale neobtěžovalo, protože jsem do ní byla blázen. Po dokončení střední školy jsem ovšem musela z domu

odejít, abych utekla před matčinými slovními útoky a před konflikty, které to v rodině vyvolávalo. Cítila jsem se provinile, že jsem svou sestru opustila, věděla jsem však, že se z toho toxického prostředí musím dostat pryč, abych pak jednou pomohla uniknout i jí. Navíc jsem byla přesvědčená, že když odejdu, domácnost se zklidní.

Očividně jsem se v tom zmýlila.

Ačkoli se matka k mé sestře nikdy nechovala tak krutě jako ke mně, později jsem se dozvěděla, jak moc ji zanedbávala a jak se sestra cítila v mnoha ohledech opuštěná. Nedocházelo mi, jak špatné to s ní je, dokud mi o tom sama nevyprávěla. Bylo mi jí hrozně líto kvůli všemu, co si musela prožít, nevěděla jsem však, co jiného jsem v dané době mohla dělat.

Byly jsme dvě sestry z jedné rodiny, různé věci a události jsme ovšem prožívaly i vnímaly jinak. Otráslo mnou, když jsem sestře nabídla, že jí buď zaplatím vysokou školu, anebo jí zařídím obchod, kde by prodávala svá profesionálně vytvořená umělecká díla, ale ona nestála ani o jedno. Vždycky jsem byla odhodlaná dostat se co nejdál od toho, jak jsem sama vyrůstala. Ona naopak cítila beznaděj a chybělo jí sebevědomí, aby se vůbec chtěla do něčeho pustit. Nakonec jsem se smířila s tím, že o nic z toho, co jsem si pro ni přála, ona sama nestojí.

V některých rodinách mají děti pocit, že nejsou tak milované jako jejich sourozenci. S podobnou zkušeností se mi lidé svěřovali mnohokrát, a přestože v tom může být i kus pravdy, stejně tak může být příčinou jen jejich vlastní vnímání rodinné dynamiky, protože láska se jim nepředávala takovým způsobem, který by dokázali jasně

vnímat. Ale ať už je tento pohled skutečný, nebo ne, jizva po něm zůstává v každém případě.

Největší dar lásky

Jedním z největších darů lásky, který svým vnoučatům můžete dát, jsou modlitby za ně.

Mezi mnoha přínosy, jež modlitba má, je jedním z nejúžasnějších ten, že nejen rostete v lásce k osobě, za kterou se modlíte, ale zároveň s vašimi modlitbami jako by ona vaši lásku – nebo lásku Boží – skrze vaše modlitby cítila. Když lidé říkají: „Cítil jsem, že se za mě modlíš,“ je to právě tento případ, ačkoli tomu třeba úplně nerozumějí. Když se totiž za někoho přibližujete k Bohu v modlitbě, prohlubuje se i Boží láska ve vašem srdci. Čím více času strávíte v rozhovoru s Bohem, tím víc jeho lásky proudí do vás a tím víc jí také přetéká a teče skrze vás.

Bůh je láska, a když se modlíte, jste v kontaktu se vším, čím on je. Když se modlíte za jiného člověka, dostáváte k tomu dotyčnému Boží srdce plné lásky.

Dochází ještě k další úžasné věci – když se za někoho modlíte, může Bůh obměkčit srdce této osoby ve vztahu k vám. Je to přenos Boží lásky k osobě, za kterou se modlíte. Nemohu doložit, že se to děje pokaždé, ovšem zažila jsem to – a stejně tak i bezpočet dalších lidí – tolikrát, že to nelze popřít.

V širší rodině jsme měli příbuzného, který se ke mně choval velmi hrubě a nepřijímal mě, aniž bych věděla, co ho k tomu vede. Sotva jsem se s ním znala. Když jsem ale

přijala Pána a dozvěděla se něco o síle modlitby v Ježíšově jménu, začala jsem se za dotyčného modlit, aby své srdce otevřel Boží lásce. Úžasné bylo, že se především obměkčilo mé srdce ve vztahu k němu. A nejen to: když jsem ho po letech zase viděla, pozdravil mě jako dávno ztraceného přítele. Neviděla jsem naprosto žádný důvod, proč mě dřív odmítal, a teď jsem nevěděla ani o ničem, co ho přimělo k tomu, aby mě najednou přijal. Musela to způsobit jediné modlitba. Za celá léta jsem ho viděla pouze ve dvou zmíněných případech. Něco podobného jsem však zažila mnohokrát, existuje tu tedy jakási silná dynamika, jež nastupuje, když se modlíme za druhé, aby otevřeli svá srdce Boží lásce.

I když od svých vnoučat žijete daleko a nevidáte je často, může mít na jejich život veliký dopad i to, že jim telefonujete, posíláte pohledy, dopisy, e-maily, videa a pozornosti v podobě dárků – zvláště pokud jim k tomu opakovaně říkáte, že se za ně stále modlíte. Vybídněte je, aby se vám svěřovala se všemi konkrétními potřebami, které chtějí, abyste jim v modlitbě vyprosili. Vaše modlitby mohou napomoci vytvoření pouta lásky mezi vámi a vašimi vnoučaty – a to i na dálku.

Odstranit překážky

Ježíš nás učil, jak se máme ujímat odpovědnosti v duchovní sféře, abychom vyvolali změny ve sféře hmotné. Prohlásil: „*Mějte víru v Boha. Amen, pravím vám: Kdo řekne této hoře: ‚Zdvihni se a vrhni do moře!‘, a nebude*

ve svém srdci pochybovat, ale věřit, že se stane, co říká, bude to mít. Proto vám říkám: Věřte, že všechno, oč v modlitbě prosíte, jste už dostali, a budete to mít“ (Mk 11,22-24).

Tento nádherný biblický text můžeme vztáhnout na každého rodinného příslušníka, od něhož nás odděluje hora bránící projevovat nebo přijímat lásku. Odstranit takovou překážku nám může připadat stejně nemožné jako přesunout skutečnou horu. Ježíš však řekl, že se to doopravdy může stát, když budeme mít víru v *jeho moc* a *jeho vůli* to vykonat. Pomáhat lidem, aby milovali ostatní – a také od nich přijímali lásku –, je vždy podle Boží vůle. Přesto tu však může existovat neviditelná stěna, která člověku brání lásku přijímat, anebo horská bariéra, jež mu znemožňuje lásku projevít. Tak jako tak to v rodině může vyvolat stav podobný citovému ochrnutí – ledaže tuto horu rozdrtíme v modlitbě na prach.

Proste Boha, aby vám odhalil všechny překážky, které vám stojí v cestě, abyste lásku mohli dávat, nebo přijímat. Je to nesmírně důležité. Jestliže jste se v minulosti cítili nemilovaní, může to ovlivnit, jak dnes sami projevujete lásku svým dětem a vnoučatům. Anebo pokud v srdci chováte jakýkoli druh neodpuštění, může to zapříčinit vznik obrovských překážek, které lidé vycítí, i když třeba nebudou přesně vědět, o co se jedná. Bůh říká, že naše modlitby neslyší, pokud se v srdci nevyznáme ze všeho, co v něm být nemá (srov. Žl 66,18).

To, co říkají nebo dělají naše děti či jejich partneři, nás může zraňovat. Nelze ale dělat nic jiného, než nechat to být a úplně se od toho oprostít, v opačném případě totiž tyto postoje ovlivní naše srdce a vztahy i těsný vztah následování Boha. Ptejme se Pána, jestli máme v srdci

nějaké zranění, které je třeba mu předložit, aby je mohl uzdravit a zbořit každou překážku, jež se mezi nás vplížila a dala vzniknout opevněným místům rozdělení.

Rodinné vztahy mohou být velmi choulostivou záležitostí – zejména pokud jde o vztahy mezi tchánem nebo tchyní a zetěm nebo snachou. Modlete se, aby vám Bůh dal schopnost vždy jednat s láskou, laskavostí, vlídností, milosrdenstvím, moudrostí, velkorysostí a odpuštěním. Proste ho, aby odstranil každou překážku zabraňující lásce proudit od vás k dětem, vnoučatům i dalším členům rodiny – včetně zeťů a snach.

Jedině Bůh ví, jak nejlépe mohou naši blízcí zakusit jeho i naši lásku. Lidé totiž vytuší, že ve svém srdci uchováváme neodpuštění, ačkoli není namířeno proti nim, a to dokonce i když nevědí, čeho se jejich tušení týká. Dlužíme to svým vnoučatům a musíme se toho tedy zbavit. Pak budou naše srdce čistá před Pánem a naše modlitby účinné.

Vsichni potřebujeme srdce naplněné bezpodmínečnou láskou ke svým dětem i vnoučatům, jakož i schopnost dávat tuto lásku zřetelně najevo – bez překážek, aniž byste něco filtrovali. Modleme se za to.

Modlitba

Pane, pozvedám k tobě svá vnoučata. (Jmenujte před Bohem každé zvlášť.) Ukaž mi, jak mám projevovat hlubokou a bezpodmínečnou lásku každému z nich tak, aby ji zřetelně vnímalo a mohlo přijmout. Odhal mi své cesty, jak mohu projevovat lásku každému dítěti.

Prosím tě, abys odstranil všechny překážky, které ve mně v minulosti vytvořilo zklamání nebo bolest. Pokud je v mém srdci místo, kde se cítím odmítnutý či nemilovaný, předkládám ti ho k uzdravení. Pokud někomu nejsem schopen/schopna odpustit, ukaž mi to, abych se z toho mohl/a vyznat. Víím, co mi říká tvé slovo: pokud budu v srdci chovat takový hřích, ty neuslyšíš mé modlitby, dokud před tebou nebudu stát s čistým štítem (srov. Žl 66,18). Nechci mít v srdci nic, co v něm být nemá. Úplně mě dnes osvobod od všeho neodpuštění, aby se mezi mnou a mými dětmi nebo vnoučaty netýčila hora rozdělení. Udržuj mé srdce čisté, aby mým modlitbám nestálo nic v cestě.

Pokud jsou v mé rodině nějaká jiná opevněná místa rozdělení nebo narušených vztahů, zcela je odstraň. Rozdrť veškeré překážky bezvýhradného odpuštění v srdcích všech, kterých se to týká. Pomoz mi modlit se za vnoučata tak silně, aby pocítila tvou i mou lásku. Dej, ať se jich mé modlitby mohou dotknout a budují mezi námi pouto lásky.

Dej, ať jsem jedním z „tvůrců pokoje“, o kterých mluví tvé slovo. Víím, že mě pak takové jednání označuje za tvé dítě (srov. Mt 5,9). Prosím, ať v mé rodině i v rodinách mých dětí a vnoučat vládne tvůj pokoj, který převyšuje všechno pomýšlení.

O to prosím ve jménu Pána Ježíše Krista. Amen.

Výzbroj

„Kdybych zamýšlel nepravost ve svém srdci,
nebyl by Pán slyšel.“
(Žl 66,18)

„Rozvaha dělá člověka shovívavým, je mu ke cti,
že přehlíží provinění.“
(Př 19,11)

„Nesudte, a nebudete souzeni, nezavrhujte,
a nebudete zavrženi. Odpouštějte,
a bude vám odpuštěno.“
(Lk 6,37)

„Hospodinovým světlem je lidský duch,
proniká do všech útrob těla.“
(Př 20,27)

„O cokoli budete prosit Otce ve jménu mém, dá vám ...
Proste, a dostanete, aby se vaše radost naplnila.“
(Jan 16,23-24)

OBSAH

Celoživotní dar modlitby za vnoučata.....	7
---	---

První část

*Modlitba za to, aby vaše vnoučata
rozuměla lásce a vztahům podle Boží vůle*

Kapitola první	
Pane, pomoz mi dávat najevo lásku každému z mých vnoučat.....	17
Kapitola druhá	
Pane, dej, ať rodiče mých vnoučat rostou v lásce ke svým dětem i k sobě navzájem	27
Kapitola třetí	
Pane, pomoz mým vnoučatům pochopit, jak moc je miluješ.....	35
Kapitola čtvrtá	
Pane, uč má vnoučata ctít svého otce i matku	43
Kapitola pátá	
Pane, dej každému z mých vnoučat srdce připravené odpouštět.....	49
Kapitola šestá	
Pane, uč má vnoučata, jak ti mají projevovat svou lásku.....	55
Kapitola sedmá	
Pane, ukaž mým vnoučatům, jak milovat druhé jako ty.....	61

Druhá část

Modlitba za bezpečí a ochranu vašich vnoučat

Kapitola osmá	
Pane, dej, ať vidím dědictví, které po sobě jako prarodič oddaný modlitbě zanechávám.....	69
Kapitola devátá	
Pane, pomoz rodičům mých vnoučat, aby je vychovávali podle tvé vůle	77
Kapitola desátá	
Pane, ochraň má vnoučata před veškerým nebezpečím a hrozbami.....	85
Kapitola jedenáctá	
Pane, uzdrav má vnoučata z každé nemoci a neduživosti	91
Kapitola dvanáctá	
Pane, dej mým vnoučatům dobré a moudré lékaře	99
Kapitola třináctá	
Pane, chraň má vnoučata před násilím a zneužíváním.....	107
Kapitola čtrnáctá	
Pane, ať nemá úspěch žádná zbraň, ukutá proti mým vnoučatům.....	115

Třetí část

Modlitba za duchovní růst a rozvoj vašich vnoučat

Kapitola patnáctá	
Pane, pomoz mi pochopit, čemu jsou má vnoučata v tomto světě vystavena.....	123
Kapitola šestnáctá	
Pane, veď rodiče mých vnoučat k bližšímu vztahu se svými dětmi	129
Kapitola sedmnáctá	
Pane, přitahuj k sobě má vnoučata, aby tě den ode dne lépe poznávala.....	135

Kapitola osmnáctá	
Pane, uč má vnoučata, jak se ubránit vnitřní vzpouře	141
Kapitola devatenáctá	
Pane, nedovol, aby má vnoučata zbloudila na nepřátelské území	147
Kapitola dvacátá	
Pane, dej, ať si má vnoučata nacházejí věřící kamarády.....	155
Kapitola dvacátá první	
Pane, dej mým vnoučatům svou moudrost a vnímavost	161

Čtvrtá část

Modlitba za to, aby se vašim vnoučatům dobře dařilo

Kapitola dvacátá druhá	
Pane, pomoz mi být pro má vnoučata příkladem zbožnosti	169
Kapitola dvacátá třetí	
Pane, dej rodičům mých vnoučat schopnost postarat se o rodinu.....	177
Kapitola dvacátá čtvrtá	
Pane, pomoz mým vnoučatům pochopit, kým jsi je stvořil.....	183
Kapitola dvacátá pátá	
Pane, odhal mým vnoučatům jejich dary a povolání	189
Kapitola dvacátá šestá	
Pane, chraň srdce mých vnoučat, aby se neobracela k modlám	195
Kapitola dvacátá sedmá	
Pane, nauč má vnoučata, jak přinášet dobré ovoce	201
Kapitola dvacátá osmá	
Pane, dej, ať roste víra mých vnoučat, že u tebe je možné všechno.....	207